

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku

w składzie:

Dariusz Kijowski - przewodniczący
Barbara Kuklińska - członek
Krystyna Kuczynko - członek,

na podstawie art. 138 § 2 w zw. z art. 7, 28, 33 § 1, art. 77 § 1, art. 80 i 107 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz z art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 63 ust. 1 i 2, art. 65 ust. 3, art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 i ust. 4, art. 84 i art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U z 2008r. Nr 199 poz 1227, zwanej dalej „ustawą”), a także w zw. z § 3 ust. 1 pkt. 88 lit. d. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, zwanego dalej „rozporządzeniem”), po rozpatrzeniu odwołania Polskiego Towarzystwa Ochrony Ptaków (zwanego dalej „PTOP” lub „Towarzystwem”) od decyzji z dnia 15. czerwca 2011 roku, znak: IP.620.2.1011, wydanej z upoważnienia Wójta Gminy Hajnówka o braku potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na melioracji użytków rolnych w ramach zadania inwestycyjnego p.n. „Kotówka – melioracje użytków rolnych, planowanego do zrealizowania przez Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku, reprezentowany w sprawie przez pełnomocnika mgr. inż. Bogdana Smolskiego,

postanawia:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Ponadto, w związku ze zgłoszeniem przez PTOPO zastrzeżeń do zakwalifikowania przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć, w stosunku do których nie zachodzi potrzeba przeprowadzania oceny oddziaływania na środowiska,

postanawia

uchylić postanowienie Wójta Gminy Hajnówka z dnia 13 maja 2011 r. w sprawie braku potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (znak: IP.620.2.1011).

Uzasadnienie

W dniu 21 lutego 2011 r. Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku, reprezentowany w sprawie przez pełnomocnika mgr. inż. Bogdana Smolskiego, wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia przedkładając wraz z wnioskiem kopie map obejmujących teren planowanej inwestycji, wypisy z ewidencji gruntów i kartę informacyjną przedsięwzięcia. Po wezwaniu przez organ właściwy – stosownie do art. 75 ust 1 pkt 4 i ust. 4 ustawy – do uzupełnienia wniosku o zakwalifikowanie przedsięwzięcia zgodnie z przepisami rozporządzenia oraz przedstawienie, w jaki sposób planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na gatunki roślin i ptaków bytujących na terenie należącym do PTOPO, pełnomocnik inwestora wskazał, że w sprawie chodzi o realizację przedsięwzięcia, o którym mowa w „§ 3 pkt 88 d” rozporządzenia, a oddziaływanie na ww. elementy przyrody polegało będzie na odwodnieniu działek i obniżeniu („Ustabilizowaniu”) poziomu wód gruntowych na głębokości optymalnej dla uprawianych roślin, czyli na głębokości 0,8-0,9 m. Potwierdzono, że trasa głównego rowu przebiegać ma przez ostoję ptaków „Bagno Wasilkowo”. Dla zminimalizowania wpływu inwestycji na środowisko planuje się wykonać usunięcia drzew i krzewów z trasy rowu w okresie zimowym (pozaletowym), a prace ziemne mają być wykonywane tylko w porze dziennej, co miałyby zapewnić nocny spokój dla odpoczynku

ptaków. Wnioskodawca wyraził swe przekonanie, że ptaki mające swe siedliska na terenie ww. ostoi „mogą na pewien czas zmienić miejsce bytowania, a po zakończeniu robót powrócić na dawne miejsca i zakładać gniazda”, a także „powstaną optymalne warunki glebowo-wodne dla roślin”. Wysznuło przypuszczenie, że pojawia się wówczas „rośliny szlachetniejsze, które znajdują tu lepsze warunki do swego rozwoju”.

Po podaniu do publicznej wiadomości informacji o wszczęciu postępowania i wystąpieniu do organów opiniujących o zajęciu stanowiska w sprawie, a także o możliwości zgłoszenia uwag do prowadzonego postępowania przez strony (których liczba przekracza 20 osób), organ I instancji otrzymał dwie rozbieżne opinie i stanowisko jednej strony – właśnie Skarżącego PTOP. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Hajnówce wyraził ocenę, że przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzania oceny oddziaływania na środowiska, a Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdził, że taka potrzeba istnieje i „ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w pełnym zakresie określonym w art. 66 ustawy wskazując zarazem, jakie kwestie wymagają szczegółowej analizy. Z uwagi na nakaz uzasadniania postanowień wydawanych w procedurze opiniodawczej decyzji środowiskowych, swoje stanowisko organ ten szeroko uzasadnił (postanowienie w zasadzie nie zawiera uzasadnienia – jego rolę spełniło przytoczenie szerokich fragmentów karty informacyjnej przedsięwzięcia). PTOP zwrócił natomiast uwagę na negatywne oddziaływanie odwodnienia terenu na bytowanie gatunków ptaków i znajdujące się na ww. terenie siedliska i miejsca lęgowe takich gatunków ptaków chronionych, jak żuraw, derkacz, czajka i krzyk, a także na zagrożenie dla licznych odmian chronionych roślin (takich, jak storczyk szerokolistny, storczyk plamisty, goździk kropkowany). Poinformowano również organ I instancji, że na podstawie inwentaryzacji przeprowadzonej w latach 1998-1999 można stwierdzić występowanie w zbiornikach na południe od wsi Kotówka i w okolicach tej wsi licznych cennych gatunków ptaków i jednego gatunku skorupiaka. PTOP zasygnalizował również, że przedsięwzięcia wpłynęły negatywnie na gatunki ptaków będące przedmiotem ochrony położonego niedaleko od terenu inwestycji obszaru Natura 2000 Puszcza Białowieska (w odległości 700 m), ponieważ w miejscu, gdzie jest ono planowane, znajdują się żerowiska takich ptaków, jak bocian czarny i orlik krzykliwy. Towarzystwo powiadomiło także o zrealizowaniu szeregu przedsięwzięć z zakresu ochrony przyrody, finansowanych w ramach programów ochronnych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, z czym wiąże się jego zobowiązania do zachowania w stanie niezmiennym utrzymywanych siedlisk.

Bez kontynuowania dalszego wyjaśniania sprawy organ I instancji wydał ww. postanowienie w sprawie braku potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w którego szerokim uzasadnieniu zawarł ocenę, że m.in.:

- 1) inwestycja nie jest powiązana z innymi przedsięwzięciami i nie przyczyni się do kumulowania oddziaływań urządzeń i instalacji znajdujących się na obszarze, na który przedmiotowe przedsięwzięcie będzie oddziaływać,
- 2) inwestycja nie będzie źródłem emisji, ani powodować innych uciążliwości,
- 3) realizacja przedsięwzięcia nie stanowi zagrożenia dla środowiska,
- 4) obecny, utrzymujący się od dwóch lat bardzo wysoki poziom wód gruntowych spowodował, że teren użytków rolnych o pow. ponad 165 ha jest podtopiony i uniemożliwia właścicielom gruntów wykorzystywać własności zgodnie z przeznaczeniem,
- 5) ze względu na specyfikę oraz skalę przedsięwzięcia nie przewiduje się możliwości oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, położone w odległości ok. 700 m od obszaru planowanego do melioracji,
- 6) brak jest potwierdzonych danych odnośnie chronionych gatunków i siedlisk na wyznaczonych obszarach Natura 2000, które powinny być zgromadzone, zweryfikowane i potwierdzone badaniami w terenie, przeprowadzonymi przez Dyrektora Białowieskiego Parku Narodowego w ramach prac nad planem zadań ochronnych tych obszarów.

Stwierdzone fakty, uwarunkowania prawne i terenowe, zagrożenia użytków rolnych powodziami, uzasadniają w ocenie Wójta Gminy Hajnówka odstąpienie od nakładania na inwestora obowiązku przeprowadzenia pełnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Postanowienie skierowane zostało inwestora, ale nie zostało doręczone ustanowionemu pełnomocnikowi tej

strony, lecz Spółce, w której wykonuje on swe czynności zawodowe (pn. Biuro Projektowo-Usługowe Wodnych Melioracji Wodociągów i Kanalizacji „Melwodprojekt” Sp. z o.o.) z zaznaczeniem, że działa ona z upoważnienie inwestora.

Po obwieszczeniu przez właściwe organy w trybie art. 49 Kpa w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy o zakończeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie i możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego oraz zgłoszonych żądań (z uwagi na to, że nieznaczna część inwestycji ma być realizowana na obszarze gminy Czyże, również na jej terenie wójt tej gminy dokonał obwieszczeń), wydana została zaskarżona decyzja, w której – stosownie do wymagań art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy – zawarto informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i dołączona charakterystykę inwestycji. Podobnie jak ww. postanowienie decyzja ta została określona jako wydawana na wniosek ww. Spółki działającej z upoważnienia WZMiUW w Białymstoku i doręczona w trybie art. 49 Kpa oraz w formie pisemnej inwestorowi i PTO.

Odwolując się od podjętego rozstrzygnięcia PTO wyraził pogląd, że odstąpienie od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w stosunku do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko może mieć miejsce tylko wówczas, gdy nie ma wątpliwości, że dana inwestycja nie będzie znacząco szkodzić środowisku. Tymczasem w niniejszej sprawie należało – w ocenie PTO – uznać, że takie wątpliwości istnieją, skoro zgłasza je organizacja posiadająca ponad 25-letni staż w dziedzinie ochrony przyrody oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Skarżący zwracają uwagę na okoliczność, że tylko jedna z działek należących do Towarzystwa (o pow. 3,99 ha z całego, 33,5-hektarowego obszaru wodno-biotnego „Bagno Wasilkowo” będącego ostoją chronionych ptaków) znajduje się w pobliżu terenu, co do którego odwodnienia swoje zapotrzebowanie zgłaszają rolnicy, a planowany przez ten obszar rów melioracyjny służyć ma wyłącznie odprowadzaniu wody z terenu wsi Kotówka. Są zdania, że z uwagi na niższy poziom położenia terenów PTO od terenów wsi Kotówka (od 4 do ponad 7 metrów), wyższy poziom wody na tym obszarze nie może być przyczyną podtapiania terenów położonych wyżej, na co wskazuje się w uzasadnieniu decyzji. Natomiast teren Towarzystwa położony niżej stanowi swoisty zbiornik retencyjny gromadzący nadmiar wody, gdyż jest to niecka terenowa.

Ponadto zwrócono uwagę na fakt, że PTO nabyło cały teren w celu ochrony cennych siedlisk przyrodniczych oraz bytujących na nim gatunków ptaków. Część tego obszaru wpisana jest do programu rolnośrodowiskowego w „pakiecie 4.1. Ochrona siedlisk lęgowych ptaków i 3.1. Ekstensywne trwałe użytki zielone, zaś na Towarzystwie spoczywa obowiązek zachowania siedlisk w niezmiennym stanie do 2014 r. pod sankcją nałożenia kar i zmniejszenia płatności na realizację programu. Powołano się przy tym na postanowienia rozporządzenia MRiRW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz.U. Nr 33, poz. 262 z późn. zm., zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie programu rolnośrodowiskowego”), z którego wynika zakaz budowy i rozbudowy urządzeń melioracji wodnych z wyjątkiem urządzeń mających na celu utrzymanie lub poprawę wartości przyrodniczej, nie dotyczący jedynie bieżącej konserwacji. Ponieważ planowane przedsięwzięcie polegać ma na budowie nowych rowów i sieci drenarskiej, jego realizacja na terenie należącym do PTO oznaczać będzie naruszenie obowiązujących reguł i doprowadzi do zastosowania sankcji oraz uruchomienia roszczeń odszkodowawczych.

W odwołaniu opisano szczegółowo walory przyrodnicze ostoi ptaków „Bagno Wasilkowo” wskazując na przeprowadzenie na tym terenie profesjonalnych inwentaryzacji jego zasobów i wywodzi się, że wykonanie melioracji tego obszaru, powodujące obniżenie poziomu wód gruntowych, stanowić będzie naruszenie przepisów ustawy o ochronie przyrody i wydanego na jej podstawie rozporządzenia z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz.U. Nr 220, poz. 2237). Z obu tych aktów prawnych Skarżące Towarzystwo wywodzi, że na przedmiotowym terenie obowiązuje zakaz niszczenia siedlisk i ostoi bytujących tam gatunków ptaków chronionych oraz dokonywania zmian stosunków wodnych.

Zwraca także uwagę na brak podstaw do zarzucania nieprawdziwości głoszonej przez Towarzystwo tezy, iż pogłębienie rowu melioracyjnego na terenie „Bagna Wasilkowo” pozbawi możliwości bytowania zaobserwowanych tu cennych przyrodniczo gatunków fauny i flory i podkreśla zarówno swój profesjonalizm i wieloletnie doświadczenie w ochronie przyrody, jak też niezależnego eksperta, który przeprowadzał przyrodniczą inwentaryzację tego terenu, który jednoznacznie wypowiedział się, że występowanie na tym terenie cennych siedlisk warunkowane jest wyższym poziomem wody.

Towarzystwo podnosi jeszcze jeden argument kwestionując uzasadnienie zaskarżonej decyzji, jakoby wysoki poziom wód gruntowych uniemożliwił użytkowanie gruntów rolnych. Twierdzi, że od 2004 r. kosi łąki położone w najniższej części terenu i wnioskuje o dopłaty bezpośrednie i rolnośrodowiskowe. W odwołaniu powtórzono także ostrzeżenie o wpływie planowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 Puszcza Białowieska oraz wskazano na zrealizowanie w ostatnich latach przedsięwzięć (w oparciu o pozwolenia wodnoprawne) – 4 oczek wodnych i zastawki na rowie melioracyjnym – mających służyć zapewnieniu bytowania na tym obszarze bocianów czarnych i orlików krzykliwych, co – łącznie z wcześniejszymi argumentami – uzasadniać ma sprzeciw PTOP wobec zamiaru dokonywania prac melioracyjnych zarówno na terenach należących do Towarzystwa, jak i w najbliższej okolicy.

Rozpatrując sprawę w drugiej instancji tut. Kolegium – po przeanalizowaniu akt sprawy i obowiązujących przepisów prawa ustaliło co następuje.

Zaskarżona decyzja powiązana jest ściśle z wcześniej podjętym postanowieniem z dnia 13 maja 2011 roku. To ten, niezaskarżalny samodzielnie w toku instancji akt, podjęty na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy przesądził, że nie dokonano w sprawie pełnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Bez wzruszenia tego aktu nie jest możliwe zrealizowanie żądań jakichkolwiek PTOP. Ponieważ, stosownie do art. 142 Kpa, postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji, a w swoim odwołaniu Towarzystwo podważa zasadność ustaleń dokonanych właśnie tym postanowieniem, Kolegium uznało, że zostało ono również zaskarżone i w pierwszej kolejności oceniło jego zgodność z prawem.

Ocena ww. postanowienia nie mogła wypaść pozytywnie, ponieważ szereg zasadniczych kwestii w nim rozstrzygniętych ustalono bez powołania się na jakiegokolwiek dowody, co zmusza do uznania dokonanych ocen za dowolne, a zatem naruszające art. 7, 77 § 1 i art. 80 Kpa. Po pierwsze, nie wyjaśniono w nim, na jakiej podstawie ustalono, że planowana inwestycja melioracji terenów rolnych wsi Kotówka nie jest powiązana z innymi przedsięwzięciami i nie przyczyni się do kumulowania oddziaływania na obszar, na który oddziaływać będzie przedmiotowe przedsięwzięcie. W przypadku melioracji wodnych w zasadzie każde przedsięwzięcie ma związek z istniejącymi już urządzeniami melioracyjnymi i żeby wykazać brak takiego związku niezbędne jest udowodnienie istnienia przeszkód w funkcjonowaniu naturalnych praw fizyki i przyrody.

Po drugie, w postanowieniu nie wskazano dowodów, na których oparto twierdzenie, że inwestycja „nie będzie (...) powodować uciążliwości”, mimo zgłoszenia przez RDOŚ i PTOP szeregu okoliczności uzasadniających konieczność przeprowadzenia profesjonalnej i pełnej oceny oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze. T samo należy powiedzieć o kolejnym ustaleniu, że „realizacja przedsięwzięcia nie stanowi zagrożenia dla środowiska”. Organ I instancji nie wskazał też żadnego dowodu potwierdzającego okoliczność, że utrzymujący się obecnie bardzo wysoki poziom wód gruntowych spowodował, że teren użytków rolnych o pow. ponad 165 ha jest podtopiony i uniemożliwia właścicielom gruntów wykorzystywać własności zgodnie z przeznaczeniem. Podobnie dowolny, nie poparty jakimkolwiek dowodem, charakter ma stwierdzenie, że ze względu na specyfikę oraz skalę przedsięwzięcia nie przewiduje się możliwości oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, położone w odległości ok. 700 m od obszaru planowanego do melioracji.

Najprawdopodobniej przeoczono przy podejmowaniu ww. postanowienia, że z zapewne prawdziwych faktów zaniechania przeprowadzenia na obszarach Natura 2000 Puszcza Białowieska odpowiednich prac inwentaryzacyjnych i ochronnych w żaden sposób nie wynika, że planowane przedsięwzięcie może być przeprowadzone bez uprzedniego zbadania, czy jego

realizacja nie będzie miała znaczącego wpływu na środowisko. Z faktu, że inny organ lub instytucja publiczna nie realizuje swoich obowiązków w zakresie ochrony przyrody nie wynika bowiem, że inne podmioty stają się zwolnione z podejmowania działań mających na celu zapobieganie szkodliwemu oddziaływaniu na jej składniki. Wszystkie powyższe ustalenia oraz fakt, że oceniając opinię RDOŚ nie posłużono się przekonywującymi, opartymi na rzetelnych dowodach argumentami powoduje, że postanowienie Wójta Gminy Hajnówka z dnia 13 maja 2011 r. musi zostać uchylone, a to z kolei oznacza, że również zaskarżona decyzja nie może być pozostawiona w mocy. Można ją bowiem wydać wyłącznie w przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a ta kwestia musi być uznana za jeszcze nie rozstrzygniętą.

Dokonując oceny samej decyzji warto ponadto dodać, że wydano ją z naruszenie przepisów o doręczaniu pism w postępowaniu administracyjnym. Zarówno przy jej podejmowaniu, jak i przy wydawaniu poprzedzającego ją postanowienia (oraz w trakcie całego postępowania) organ I instancji błędnie przypisywał jakąś rolę procesową ww. Spółce twierdząc, że to ona działa „z upoważnienia” WZMiUW w Białymstoku. Tymczasem w aktach sprawy znajduje się pełnomocnictwo udzielone nie dla Biura Projektowo-Usługowego Wodnych Melioracji Wodociągów i Kanalizacji „Melwodprojekt” Sp. z o.o., lecz – zgodnie z art. 33 § 1 Kpa – osobie fizycznej, mgr.inż. Bogdanowi Smolskiemu. W takich okolicznościach wszelkie pisma procesowe winny być kierowane przede wszystkim do pełnomocnika, a nie do Spółki go zatrudniającej. Wynika to jednoznacznie z art. 40 § 2 Kpa, a naruszenie tej reguły procesowej może skutkować bardzo kosztownymi dla organu I instancji konsekwencjami. Przepisy postępowania administracyjnego nie przewidują działania stron poprzez inne podmioty, niż przedstawiciele i pełnomocników. Przy czym przedstawicielem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej będącej stroną może być wyłącznie jej przedstawiciel ustawowy lub statutowy. Jeżeli inwestor zamierza działać za pośrednictwem innej jednostki organizacyjnej w oparciu o zawartą z nią umowę, musi zrezygnować ze statusu strony inicjującej postępowanie (stroną taki podmiot pozostanie tylko wówczas, gdy inwestycja będzie realizowana na terenie lub w obiekcie, do którego ma tytuł prawny) i tylko wówczas działania wynajętego powiernika (występującego jako strona – inwestor zastępczy) mogą okazać się skuteczne.

Odnosząc się do wniesionego odwołania Kolegium ograniczy się do stwierdzenia, że podzieliło – jak z powyższego wynika – zasadniczą część zawartej w nim argumentacji, ale nie może podzielić wszystkich zawartych w nim zarzutów. Przede wszystkim, nie mogą mieć żadnego znaczenia w sprawie zobowiązania, jakie ciąży indywidualnie na PTOB w związku z realizacją programu rolnośrodowiskowego. Z takich zobowiązań nie wynikają bowiem żadne obowiązki dla innych osób, w tym inwestora planowanego przedsięwzięcia i nie można byłoby nałożyć obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia melioracyjnego na środowisko kierując się tylko tymi zobowiązaniami. Również z postanowień rozporządzenia w sprawie programu rolnośrodowiskowego nie wynika, że planowane przedsięwzięcie nie jest dopuszczalne. Określa się w nim obowiązki uczestników programu i instytucji odpowiedzialnych za jego realizację.

Słusznie podniesiono natomiast w odwołaniu, że zasadnicze znaczenie ma w niniejszej sprawie istnienie wątpliwości co do ewentualnego znaczącego wpływu danej inwestycji na środowisko. Nie chodzi jednak o to, aby nie było żadnych wątpliwości (o co wydaje się występuje Towarzystwo), ale o to, aby nie było wątpliwości uzasadnionych. Kolegium zakwestionowało ocenę organu I instancji, ale uczyniło to z racji zaniechania oparcia tej oceny na zgromadzonym materiale dowodowym. Przedłożona karta informacyjna wraz z uzupełniającymi ją wyjaśnieniami nie zawiera wystarczająco przekonujących informacji. Co istotniejsze, mimo wezwania inwestora do uzupełnienia przedkładanych informacji o wyjaśnienie, w jaki sposób planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na gatunki roślin i ptaków bytujących na terenie należącym do PTOB, kontynuowano postępowanie chociaż z udzielonej odpowiedzi nie wynikało wcale to, co miało być wyjaśnione, lecz przedstawiono organowi informację, jaki wpływ będzie miała melioracja na warunki uprawiania użytków rolnych oraz jak zamierza się zminimalizować oddziaływanie inwestycji na zwierzęta żyjące w ostoi ptaków. Można zatem powiedzieć, że sam inwestor potwierdził, że inwestycja będzie miała wpływ na warunki bytowania ptaków, a mimo to Wójt

zrezygnował z wyjaśniania za pomocą raportu oddziaływania na środowisko, czy będzie to wpływ mieszczący się w granicach prawa, czy niedopuszczalny.

Kolegium nie może na obecnym etapie potwierdzić zasadności twierdzeń Towarzystwa, że zrealizowanie przedsięwzięcia melioracji gruntów rolnych wsi Kotówka i okolic jest sprzeczne z powołanym rozporządzeniem w sprawie gatunków dziko żyjących zwierząt objętych ochroną. Dopiero po ew. ocenie jego oddziaływania ma środowisko taka kwalifikacja prawna będzie możliwa do przeprowadzenia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

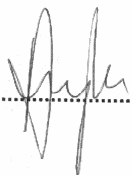
Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku. Skargę wnosi się za pośrednictwem tut. Kolegium w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Ponieważ decyzja podlega publicznemu obwieszczeniu, termin do wniesienia skargi przez strony i inne uprawnione podmioty, którym decyzja nie będzie doręczona na piśmie, rozpocznie swój bieg po upływie 14 dni od dnia obwieszczenia, o którego dokonania tut. Kolegium zwraca się niniejszym do Wójta Gminy Hajnówka przekazując w tym celu trzy egzemplarze swojego orzeczenia (do wglądu dla stron) oraz 4 egzemplarze obwieszczenia – celem wywieszenia na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Hajnówce oraz w sołectwach, na terenie których przedsięwzięcie ma być realizowane.

Otrzymują:

1. Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków
2. Bogdan Smolski, pełnomocnik WZMiUW w Białymstoku
3. WZMiUW w Białymstoku
4. Wójt Gminy Hajnówka + akta sprawy + 3 egz. dla pozostałych stron do doręczenia w trybie art. 49 Kpa + 4 egzemplarze tekstu obwieszczenia)
5. a/a

Przewodniczący

Członkowie

